

2. Velikemu vojvodstvu Luksemburg naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Dokler uredba Velikega vojvodstva o izvajanju člena 65 zakona o avtorski pravici z dne 18. aprila 2001 ne bo sprejeta in dokler ne bo začela veljati, nadomestilo iz naslova javnega posojanja, določeno v členu 5(1) Direktive 92/100 kot pogoj za možnost odstopanja od izključne pravice, določene v členu 1 Direktive 92/100, nima učinka. Člena 1 in 5 Direktive 92/100 torej nista pravilno prenesena.

(¹) UL L 346, 27.11.1992, str. 61.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji, vložena dne 22. aprila 2005

(Zadeva C-181/05)

(2005/C 171/13)

(Jezik postopka: nemščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata U. Wölker in M. Konstantinidis, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 22. aprila 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Zvezni republiki Nemčiji.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je Zvezna republika Nemčija kršila svoje obveznosti iz členov 3(4), 5(4) in 4(2)(A) Direktive 2000/53/ES (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih s tem, da teh predpisov ni pravilno prenesla v nemški pravni red.
- Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Člen 1(3), prvi stavek Altfahrzeug-Verordnung der Bundesrepublik Deutschland (uredba Zvezne republike Nemčije o izrabljenih vozilih) je v nasprotju z določbami Direktive 2000/53/ES, saj velja člen 3(1) navedene Direktive — v pove-

zavi s členom 2 št. 1 –za vsa vozila kategorij M1 ali N1 in tudi za vozila za posebne namene. Predpisi nemške Altfahrzeug-Verordnung (uredba o izrabljenih vozilih) nasprotno veljajo za vozila za posebne namene samo do dopustne skupne teže 3,5 ton. Po členu 3(4) Direktive so vozila za posebne namene izvzeta iz predpisov o ponovni uporabi in predelavi, ne pa tudi iz prepovedi uporabe določenih surovin in sestavnih delov za vozila. Treba je odgovoriti [navesti], da so po navedenih predpisih nedvomno značilnosti končnega proizvoda tiste, ki določajo področje uporabe; če torej vozilo za posebne namene po prilagoditvi izpolnjuje značilnosti kategorije M1, se brezpogojno uvršča v področje uporabe Direktive 2000/53. Omejitev učinka glede na skupno težo je v nasprotju z Direktivo.

Člen 1(3), tretji stavek nemške AltfahrzeugV (uredba o izrabljenih vozilih) določa, da prepoved uporabe določenih surovin in sestavnih delov za vozila ne velja za „armature, sestavne dele in ostale dele opreme, ki se zahtevajo za posebne namene“. Te izjeme Direktiva ne vsebuje, saj njena zadevna določba velja za vse sestavne dele in surovine, katerih glavni namen je raba v vozilih, ki so zajeta v Direktivi, vključno s sestavnimi deli in surovinami, ki se zahtevajo za posebne namene.

Po členu 3(4) AltfahrzeugV (uredba o izrabljenih vozilih) načelo brezplačnega zbiranja ne velja, če izrabljeno vozilo ni ali ni bilo zadnjikrat homologirano po predpisih nemškega homologacijskega postopka, če je bilo izrabljeno vozilo po določbah nemškega homologacijskega postopka pred opustitvijo [ukinitvijo] homologirano za manj kot mesec dni, če vozilo ni bilo predano, ali če gre pri izrabljenem vozilu za vozilo kategorije M1 ali N1, ki ni bilo proizvedeno in odobreno serijsko in v enostopenjskem postopku. Teh izjem Direktiva ne vsebuje.

Člen 8(2) AltfahrzeugV (uredba o izrabljenih vozilih) omejuje prepoved uporabe določenih surovin in sestavnih delov za vozila po členu 4(2)(a) Direktive na vozila, ki so bila dana v promet po 1. juliju 2003, kot tudi na surovine in sestavne dele za ta vozila. Ker pa prepoved uporabe določenih surovin in sestavnih delov za vozila po Direktivi velja za vse surovine in sestavne dele, ki so bili dani v promet po 1. juliju 2003, je ta določba nemške AltfahrzeugV (uredba o izrabljenih vozilih) v nasprotju z Direktivo. Dejstvo, da so bile z Odločbami 2002/525 in 5006/63 določene nadaljnje izjeme od tistih, ki so bile za nadomestne dele najprej predvidene v Prilogi II Direktive, ne bi mogla upravičiti drugačne razlage člena 4(2)(a) Direktive, saj se je potreba po teh izjemah pokazala šele po

sprejetju Direktive. Zgoraj prikazan konflikt nemške ureditve se ponovno pojavi, ko se iztečejo roki, določeni za izjeme. Cilji Direktiv — zmanjšanje obremenitev okolja, ki jih povzročajo izrabljena vozila in preprečevanje odpadkov kolikor je le mogoče — se lahko najbolje dosežejo s kar najstrožjo razlago člena 4(2)(a).

(¹) UL L 269, str. 34.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Švedski, vložena dne 25. aprila 2005

(Zadeva C-186/05)

(2005/C 171/14)

(Jezik postopka: švedščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata L. Ström van Lier in S. Pardo Quintillán, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 25. aprila 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Švedski.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. razglasi, da je Kraljevina Švedska s prepovedjo zasebnega uvoza alkoholnih pijač s strani neodvisnih zastopnikov ali trgovinskih prevoznikov, ki ga ni mogoče šteti kot utemeljenega po členu 30 ES, kršila člen 28 Pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti;
2. Kraljevini Švedski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da člen 28 ES Švedski v splošnem ne dovoljuje, da prepoveduje zasebni uvoz alkoholnih pijač s strani neodvisnih zastopnikov ali trgovinskih prevoznikov. Komisija nadalje meni, da te trgovinske ovire ni mogoče upravičiti na podlagi člena 30 ES z varovanjem zdravja ljudi glede na naslednje razloge: (1) omejitve zasebnih dobičkov, (2) omejitve dostopa do alkoholnih pijač ali (3) potrebe po ohranitvi preverjanja polnoletnosti; v vseh primerih ukrep ni niti nujen niti sorazmeren z navedenim ciljem. Dejstvo, da ima samo monopol trgovine na drobno pravico opravljati zasebne uvoze na zahtevo stranke, Komisija šteje kot trgovinsko oviro, ki bi jo

bilo treba presoditi ob upoštevanju členov 28 ES in 30 ES. Švedska vlada meni, da je prepoved zasebnega uvoza del obstoja monopola trgovine na drobno in načina poslovanja monopola trgovine na drobno ter da bi jo bilo treba presoditi v skladu s členom 31 ES in da je kot take ni mogoče šteti kot diskriminatorne ali da bi lahko izkrivljala konkurenco med državami članicami ter podredno, da je primerna in sorazmerna.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Areios Pagos (Grčija) z dne 17. marca 2005 v zadevi Agorastoudis in drugi (C-187/05), Panou in drugi (C-188/05), Kotsambougioukis in drugi (C-189/05) in Akritopoulos in drugi (C-190/05) proti Goodyear ABEE

(Zadeve C-187/05, C-188/05, C-189/05 in C-190/05)

(2005/C 171/15)

(Jezik postopka: grščina)

Areios Pagos je s sklepom z dne 17. marca 2005, izdanim v okviru postopka Agorastoudis in drugi, Panou in drugi, Kotsambougioukis in drugi ter Akritopoulos in drugi proti Goodyear ABEE, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 27. aprila 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Areios Pagos predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjem vprašanju:

„Ali se za kolektivna odpusčanja zaradi dokončnega prenehanja delovanja podjetja ali obrata, do katerega je prišlo le na podlagi predloga delodajalca brez predhodne sodne odločbe, uporabljajo določbe direktive 75/129/EGS (¹) v smislu njenega člena 1(2)(d), glede na to, da grško pravo ne določa, da mora biti pred dokončnim prenehanjem podjetja ali obrata, do katerega pride le po volji delodajalca, izdana sodna odločba?“

(¹) UL L 48, 22.2.1975, str. 29.